

σπού του ή στά χέρια του, ενώ οι άνθρωποι μου τον κρατούσαν στερεά. Ουθραλιζε! Έτσι αναγκάστηκε να αποκαλύψει όλους τους συνενόχους του. Μά άργησε τόσο ώστε αναγκάστηκε ν' ανάψει και δεύτερο πούρο.

Βλέποντας τη χλωμάδα της Ζερμαίν κατάλαβε ότι έφταναν πιά όσα είχε πει και για νά τή διασκεδάσει της πρότεινε νά ρίξουν μιά ματιά στό Μουλέν-Ρουζ.

Στήν παράσταση ή Ζερμαίν διασκεδάσε ίσρατά. "Όταν βγήκαν απ' τό θέατρο κι' ό Γρηγοριέφ βιαζόμενος νά τήν παρασύρει σπύι του της έλεγε νά γυρίσουν, εκείνη του έπε διέξέχασε τήν υπόσχεσή του και ότi έπρεπε νά πάνε νά πάρουν τό σουπέ τους στη Λουμάρτη. Δέν χρειάστηκε και πολύ για νά τόν καταφέρει και τραβήξαν εκεί μέ τά πόδια. Κάθε τόσο, ή Ζερμαίν έστρεφε άνήσυχα τό κεφάλι πίσω της. Είχαν τραβήξει τήν προσοχή της δυό άτομα που τους παρακολουθούσαν έξ' αποστάσεως. Ό Γρηγοριέφ τό άντελήφθη και τήν καθήσυχασε γελώντας :

— Μή φοβάσαι, της έπε, δέν εινε άπάχηδες, εινε αστυνομικοί άρχωνοί σ' έμάς σάν άγγελιο φύλακες και δε διατρέχουμε κινένα κίνδυνο όσο αυτοί βρίσκονται πίσω μας. Έξ' άλλου δέν πρέπει νάχουν κανένα παραπονο μαζί μου, γιατί θά τους κάνω νά πίνουν όλη τή νύχτα που θά τήν περάσουν περιμένοντάς με.

Και, πράγματι, όταν ό Γρηγοριέφ και ή Ζερμαίν έγκαταστάθηκαν σ' ένα ιδιαίτερο διαμέρισμα, ό πρίγκηψ παράγγειλε στό μαίτρ-ντ' ότέλ νά πάει στους δυό αστυνομικούς, τό Ζορζ και τό Λουκιανό, τό συνηθισμένο τους ποτό.

— Ούτε ό Ζορζ, ούτε ό Λουκιανός εινε της ύπηρεσίας σήμερα, Έξοχώτατε, άπάντηση ό μαίτρ-ντ' ότέλ. Εινε δυό καινούργιοι που δέν τους ξέρω ακόμα.

— Βέβαια, εινε ή ημέρα τους ν' αλλάξουν σήμερα, συνελέρανε ό πρίγκηψ και άδειασε ένα ποτήρι κομμελ.

Ό μαίτρ-ντ' ότέλ βγήκε διακριτικά άφου γέμισε τό τραπέζι τους από πιάτα και μπουτιλιές. Ό πρίγκηψ έγινε τότε πιο επιθετικός και από μέρους της, ή συντρόφισσά τουδε φαινότανε άγρια και σέ κάθε ποτήρι που άδειασε ό πρίγκηψ είχε ως επιδόρπιο τά φιλιά. Η Ζερμαίν έγέμιζε μόνη της τά ποτήρια και ποτέ τό ποτήρι του πρίγκηπου δέν έμνε άδειο. Είχε άρχισει μάλιστα νά κουνάει τό κεφάλι του και νά λέει λόγια άκατάληπτα, στα όποια ξεχώριζε κανείς τό όνομα Ίβάν.

— Ποιός εινε λοιπόν αυτός ό Ίβάν για τόν όποιο μιλάς ; ρώτησε ή Ζερμαίν.

— Εινε ένας Αλσής, έτραύλισε εκείνος. "Ηθελε τό πετάι μου. Μά εγώ έτήρα τό δικό του. Εινε εκείνος μέ τό πούρο που σου ειλά. Πέθανε από τό ξύλο που έφαγε μέ τό κνούτο μπροστά μου. Μά ως τή τελευταία του στιγμή μου ψώναζε : Μ π ε ρ ε γ κ ι σ !

— Τι θά πει αυτό ;
— Εινε μιά λέξη ρωσική που εινε δύσκολο νά στη μεταφράση σημαίνει «φυλάξου !.. δυστυχία σου !..»

Και ό Γρηγοριέφ, όλοτετα μεθυσμένος, άρχισε νά φοβάται σάν παιδί. Χρειάστηκε για νά παρηγορηθί και ν' ανακτήση τήν ευθυμία του, ν' άδειάσει μερικές μπουκάλιας άκόμα. Έπειτα ή Ζερμαίν δείχοντάς τουενα μεγίλο ποτήρι, γεμάτο ούισκι τόν έπροκάλεσε : «Στοιχη ιατίσω ότι δέν μπορείς νά τό πιής αυτό». Ό Γρηγοριέφ σηκώθηκε και πήρε μ' ένα χέρι που έτρεπε τό ποτήρι που του έτεινε ή Ζερμαίν. Τό ήπιε μονορούφι και κυλίστηκε στό ντιβάνι σάν ένας άγκος. Τού κάκου εκείνη προσπάθησε νά τόν κάνει νά σηκαθί δέ μπορούσε νά σταθί στα πόδια του.

Τότε εκείνη σηκώθηκε και μέ μιά φωνή που έγινε άξαφνα τρομερή του ψώναξε :

— Μ π ε ρ ε γ κ ι σ !
Ό πρίγκηψ άναπήδησε, λέγοντας : «Σου άπαγορεύω... νά προφέρεις αυτή τή λέξη... άκούς, μικρή μου Ζερμαίν...»

— Δέν είμαι ή Ζερμαίν... Είμαι ή Σόνια... ή Σόνια Νιμίτοφ.
— Νιμίτοφ ; άρθρωσε μέ κόπο ό πρίγκηψ προσπαθώντας νά θυμηθεί.

— Είμαι ή άδελφή του Ίβάν !..
— Τι θέλεις από μένα ; ουθραλιζε περίτρομος.
— Θά σε σκοτώσω σά σκυλί !

— Εγώ θά σε σκοτώσω ! ουθραλιζε πάλι ό πρίγκηψ όρμώντας προς αυτή. Μά μόλις έκανε ένα βήμα κυλίστηκε άπάνω στον τάπητα μέ μιά κραυγή λύσσης, άναίσθητος.

Η Σόνια έγέλασε μέ μίσος : Να σε στην καγίδα, Γρηγοριέφ ! Καιρό τώρα σε παρακολουθώ, σε παραμονεύω. Τίποτα πιά δε θά μπορέση νά σε κάνη νά ξεφύγης απ' τήν εκδίκησή μου.

Άφρονος από τόν τρόμο ό πρίγκηψ έρχοιχε βλοσυρά βλέμματα γύρω του, ζητώντας νά δη μέ τί όπλο θά τόν έσκότωσε. Μά μη βλέποντας τίποτε μέσα στα λεπτά χέρια του δικαστού του, έλιπσε λίγο, και, σούβροντας μέ τά γόνατά του, προσπάθησε νά φτάση στην πόρτα. Άξαφνα ή Σόνια που πρό ενός λεπτού έπαιξε μέ τά

γάντια της, του τά πέρασε γύρω απ' τό λαιμό και μέ μιά δύναμη που τήν έδεκαπλασίαζε τό μίσος της, άρχισε νά τόν σφίγγη σά σφιχτήρας.

Ό Γρηγοριέφ ουθραλιζε και συστρεφόμεν με σπασμωδικά άναπδήματα, τόσο που ό θόρυβος της πάλης θά μπορούσε ν' άκουσεί απ' έξω. Τότε, χωρίς νά τόν αφήση, ή Ζερμαίν άρχισε τάχα νά του μιλάει για νά δικαιολογήσει τό θόρυβο: «Άγαπημένε μου... κάτσε λοιπόν ήσυχος... Μά μέθυσες ;...» Και σέ κάθε στεναγμό του θύματος της τό γέλιο της άντηχούσε πιο δυνατό, σκεπάζοντας τό ρόγχο του.

Σέ λίγο ό πρίγκηψ έπαυε νά σαλεύει και μιά πελιδνότης πλημύρισε τήν απόπληκτη όψη του. Η άπόφαση της μουσικής επιτροπής των τρομοκρατών είχε εκτελεσθεί.

Άφου εξαφάνισε μ' επιμέλεια κάθε ίχνος της πάλης, ή Σόνια όρμησε προς τήν πόρτα, φωνάζοντας : «Βοήθεια !» Στίς φωνές της, ένας μαίτρ-ντ' ότέλ και ένα γκαρσόνι έτρεξαν.

- Τι τρέχει ; ή έξοχότης του δέν εινε καλά ;
- Δέν ξέρω, έπεσε άξαφνα κάτω...
- Έπινε πολύ. Έπρεπε νά του συμβή αυτό...

Κι' άρχισαν νά περιποιούνται τόν πρίγκηπα. Μά του κάκου. Είταν νεκρός. Η Σόνια έπωφελήθηκε της συγχύσεως για νά ξεφύγη, μά πριν βγει έξω ένοιωσε τό χέρι του διευθυντού του κέντρου νά βαραινει στους ώμους της...

— Ε, έδώ ! μικρούλα μου, δε φεύγουν έτσι. Πρέπει νά δώσεις λόγο στην Άστυνομία !

Εκείνη διαμαρτυρήθηκε, ικέτευσε, έβρισε, μά ό διευθυντής διέταξε νά φέρουν άπάνω τους δυό μουσικούς τους έντεταλμένους νά έπαυρηνούν στον πρίγκηπα. Εκείνοι έφτασαν άμέσως ταραγμένοι.

— Κρατήστε τό πράγμα μου μουσικό ! ειλπαν στό διευθυντή. Τό πτώμα θά μείνη έδώ ως τό πρωί. Ειδοποιήστε νάρθη ένα άμάξι για νά πάμε αυτό τό κορίτσι στην Άστυνομία.

Ό Διευθυντής έβγήκε, ενώ οι δυό μουσικοί κρατούσαν γερά τή Σόνια παρά τις προσπάθειές της νά τους ξεφύγει.

***

Μά μόλις ή πόρτα έκλεισε άφισαν τή Σόνια για νά όρμήσουν προς τό πτώμα του Γρηγοριέφ.

— Μπράβο, Σόνια ! ψώναξε ό ένας. Αυτή τή φορά τό κτήνος ψόφησε στα σωστά. Δέ θά δαγκώσει πιά.

- Πώς τόν ξεμπεδέψαμε ;
- Όπως είχε συμφωνηθεί. Τόν έπνιξα μέ τά γάντια μου. Αυτό τό κνίεμο δέν αφήνει σημάδια. Περάστε μου γρήγορα τις χειροπέδες. Πρέπει νά κρατήσουμε καλά τους ρόλους μας ως τό τέλος.

Αυτή τή στιγμή ή πόρτα άνοιξε κι' ένα γκαρσόνι άνάγγειλε πώς τό άμάξι περιμένει κάτω.

Σέ μιά ώρα ή Σόνια και οι δυό μηδενισται σύντροφοι της έτρεχαν μέσα σ' ένα αυτοκίνητο προς τή διεύθυνση των συν-
André de Lorde

— Ποιός εινε αυτός ό Ίβάν ; ρώτησε ή Ζερμαίν.

νόρων...

ΣΥΝΤΑΓΗ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

"Ενας Άμερικανός, ό μίστερ Τζώνσεφ Νείπισον, εκ των άρχηγών του κόμματος των ρεπουμπλικάνων και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της σιδηροδρομικής εταιρείας «Νιού-Γιόρκ-Σέντραλ» συμπληρώσας πρό τινος τό 92 ον έτος της ηλικίας του και άποφασισμένο, όπως δήλωσεν εις τας έφημερίδας, νά φθάση και νά περάση τά εκατό, έδωκε τήν εξής συνταγήν για όσους θέλουν νά του μιούσουν και νά γίνουν εκατοχρονίται...

- Πέργνε πάντοτε τά πράγματα από τήν χαρομένην όψη τους.
- Νόσαι αισιόδοξος.
- Μη χαλνάς ποτέ τή ζαχαρένια σου.
- Μη θυμώνεις.
- Μην κρατάς μέσα σου μίσος.
- Νόσαι σ' όλα τά πράγματα μέτριος. Πουθενά και ποτέ υπερβολικός.
- Αν σε βλέπνει ό,τι τρώς κι' ότι πίνεις κόψε τό άμέσως.
- Αν ή διαίτα σου δέν εινε καλή, παρήττισε τά πράγματα που άγαπάς περισσότερο, γιατί αυτά άκριβώς ειν' εκείνα που σε βλέπνουν.
- Γέλα πάντοτε και κάνε και τους άλλους νά γελούν'.

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ν' άγοράσωμεν εις καλήν τιμήν τόμους του «Ραμπλά», του «Μη Χάνεσαι», του «Οαυρικού» «Σκριπ», των έφημερίδων «Ακρόπολις» και «Αστυ», του «Παλληνα-θρόνου» και όλωνόπιε άλλων περιοδικών και έφημερίδων